

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114217800
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114217800.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: K. R., nar. XX.XX.XXXX a E. R., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, deti rodičov: matka - K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, F., t. č. S. U., otec - D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, F., t. č. S., o návrhu G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, F., o náhradnej osobnej starostlivosti, rozhodujúc o nariadení predbežného opatrenia vo vzťahu k mal. K. R., o odvolaní otca maloletej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 02. júla 2014, č. k. 8P/54/2014-8, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku I. o ponechaní mal. K. v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky G. U. m e n í tak, že ten znie:

Súd nariaďuje predbežné opatrenie, ktorým sa mal. K. dočasne z v e r u j e do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky G. U..

Napadnuté uznesenie vo výroku III., ktorým bolo rozhodnuté o nariadení platenia výživného otcovi na mal. K., p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, na základe ktorého výrokom I. mal. K. predbežne ponechal v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky G. U., výrokom II. zaviazal matku platiť na výživu mal. K. sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky G. U. a výrokom III. otec bol zaviazaný platiť na výživu mal. K. sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 102 ods. 1, § 75 ods. 1, § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 62 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, § 2 písm. c) bod 2 zák. č. 601/2003 Z.z., § 145 O.s.p., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, podaného návrhu, spismi tunajšieho súdu sp. zn. 19P/34/2013, sp. zn. 19PPOm/1/2013, sp. zn. 26P/3/2010, dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia týkajúci sa dočasného zverenia maloletej K. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke je dôvodný. Súd má za dostatočne osvedčené splnenie základných zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia, a že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov. G. K., ktorá bola rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 26P/3/2010-84 zo dňa 22.11.2011 zverená do osobnej starostlivosti matky, sa v súčasnosti nachádza v starostlivosti starej matky, nakoľko matka maloletej sa od 27.04.2014 nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a nemôže zabezpečovať osobnú starostlivosť nad maloletou. Otec maloletej sa toho času tiež nachádza vo väzbe. Naposledy bolo o maloletej K. rozhodované rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 19P/34/2013-70 zo dňa 25.11.2013, pričom konanie o zverenie maloletej K. do náhradnej osobnej starostlivosti jej tete bolo zastavené a súd nariadil dohľad na výchovu maloletej K..

Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie otec a to v časti, kde mu súd uložil vyživovaciu povinnosť voči mal. K. R. z dôvodu, že nie je jej biologickým otcom, nakoľko je ním bývalý priateľ matky maloletej, s ktorým žila v spoločnej domácnosti a pochádza z niektorej krajiny bývalej C.. Uviedol, že v spoločnej domácnosti nežil s matkou maloletej od roku 2007 a v roku 2009 sa s bývalou manželkou K. R. rozviedol. Otec maloletej preto žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa prehodnotiť.

K odvolaniu otca zaslal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník, v ktorom uviedol, že na rodnom liste mal. K., nar. XX.XX.XXXX je uvedený otec D. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorý si nepodal na okresnom súde návrh na zapretie otcovstva voči maloletému dieťaťu v zmysle zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a z vyššie uvedeného, preto navrhujú odvolanie otca zamietnuť a potvrdiť uznesenie súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie bez ohľadu na rozsah odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodné, avšak je potrebné len formálne zmeniť výrokovú časť o ponechaní maloletej v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky podľa ust. § 220 O.s.p. a potvrdiť rozhodnutie v časti určenia predbežného výživného v zmysle ust. § 219 ods.1 O.s.p..

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8P/54/2014 je návrh navrhovateľky starej matky - G. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorým žiada zveriť mal. K. R. a mal. E. R. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky G. U., ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach a ďalej návrh, ktorým žiada, aby súd zaviazal matku - K. R. a otca - D. R. platiť na výživu mal. K. a mal. E. výživné každý vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým nariadil predbežné opatrenie, na základe ktorého ponechal mal. K. predbežne v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky - G. U. a zaviazal otca platiť na výživu mal. K. sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám starej matky.

Z obsahu spisu vyplýva, že mal. K. a mal. E. sa narodili v manželstve matky - K. R. a otca - D. R., ktoré bolo rozvedené v konaní vedenom pred Okresným súdom v Trnave pod sp. zn.13 C 114/2009. Navrhovateľka svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnila tým, že matka maloletej je od 27.04.2014 vo výkone trestu v U. s predpokladaným termínom ukončenia trestu 21.01.2015 a otec sa v súčasnosti nachádza vo výkone väzby v M.. Z uvedeného dôvodu ani jeden z rodičov v súčasnosti nemôže zabezpečiť starostlivosť o maloletú a v súčasnosti ju zabezpečuje navrhovateľka - stará matka, ktorej pomáhajú so starostlivosťou ostatní rodinní príslušníci. Návrhom vo veci samej sa stará matka domáha zverenia mal. K. a E. do náhradnej osobnej starostlivosti a zároveň žiada zaviazat matku a otca platiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima k rukám starej matky. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 19PPOm/1/2013 zo dňa 06.03.2013 bola mal. K. dočasne zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Uznesením č. k. 19P/34/2013 zo dňa 25.11.2013 súd zastavil konanie a nad výchovou maloletej nariadil dohľad. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 20P/22/2013 zo dňa 03.03.2014 bolo nad maloletou E. nariadené výchovné opatrenie a v súčasnosti sa mal. E. nachádza v Detskom domove V. v T..

V zmysle § 102 ods. 1 O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie, alebo zabezpečí dôkaz.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p., súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia, o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Ust. § 76 ods. 1 O.s.p. obsahuje demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, ktoré súd môže nariadiť. Podľa písm. a) aby platil výživné v nevyhnutnej miere; b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; alebo do striedavej osobnej starostlivosti, c) poskytol aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje; d) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde; e) nenakladal s určitými vecami alebo právami; f) niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal. g) nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia. h) sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva. Keďže zákonodarca v cit. ust. uvádza iba demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, je možné vydať predbežné opatrenie aj iného obsahu, teda i predbežne ponechať maloleté dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti i upraviť styk rodiča s dieťaťom.

V zmysle § 77 ods. 1 predbežné opatrenie zanikne, ak a) sa nepodá v súdom určenej lehote návrh na začatie konania, b) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo, c) sa návrhu vo veci samej vyhovel a uplynulo 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci, d) uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

Z ust. § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

V každej veci týkajúcej sa maloletých detí dominuje záujem maloletého dieťaťa. Dosiahnutie účinnej ochrany záujmov maloletých detí je zabezpečené aj inštitútom predbežného opatrenia podľa Občianskeho súdneho poriadku. Jedným z nevyhnutných predpokladov, za ktorých môže súd nariadiť predbežné opatrenie ako už bolo konštatované, je v zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na danej dočasnej úprave pomerov. Naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov predbežným opatrením v týchto konaniach ustupuje záujmu maloletého dieťaťa. A teda, ak je nariadenie predbežného opatrenia v záujme maloletého dieťaťa, nemusí byť nevyhnutne súčasne splnená aj podmienka naliehavosti potreby dočasnej úpravy. Uvedené akcentoval aj zákonodarca novelou Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenou zákonom č. 388/2011 Z. z. účinným od 01.01.2012, kde podľa Dôvodovej správy k tomuto zákonu častým dôvodom nenariadenia predbežného opatrenia v konaniach starostlivosti súdu o maloletých bola skutočnosť, že navrhovateľ nevedel odôvodniť bezprostredne hroziacu ujmu, hoci inak navrhované opatrenie bolo v záujme maloletého dieťaťa. Preto pri nariaďovaní predbežného opatrenia v týchto konaniach od 01.01.2012 nie je potrebné odôvodňovať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, postačuje odôvodnenie záujmu maloletého dieťaťa na dočasnej úprave pomerov. V konaniach starostlivosti súdu o maloletých by preto súd mal pristúpiť k nariadeniu predbežného opatrenia nielen v prípadoch, ak riešenie situácie neznesie odklad, ale aj v prípade, ak je úprava predbežným opatrením v záujme maloletého dieťaťa.

V zmysle § 45 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa (ods. 1). Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa ak spĺňa stanovené predpoklady (ods. 2). V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu (ods. 3). Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti je povinná vykonávať osobnú

starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd (ods. 4). Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd (ods. 6). Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa ods. 1 nezaniká (ods. 7). Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti (ods. 8).

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživné prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na tieto prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni.

Podľa čl. 12 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa, za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

Prijatím Dohovoru o právach dieťaťa sa jednotlivé štáty zaviazali, že ich činnosť bude v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a ostatnými článkami Dohovoru. Deti, na rozdiel od dospelých, nemajú možnosť za svoje práva bojovať, svoje práva uplatňovať a vyžadovať žiadnym legitímnym spôsobom, preto deti potrebujú ochranu a špeciálnu starostlivosť, akú dospelí nepotrebujú. V zmysle citovaných článkov Dohovoru aj maloleté dieťa má právo povedať svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a jeho názor musí byť braný vážne.

S prihliadnutím na obsah spisu a dosiaľ preukázané resp. osvedčené okolnosti prípadu, odvolací súd dospel k záveru, že listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise bolo dosiaľ dostatočným spôsobom pre potreby nariadenia predbežného opatrenia osvedčené, že za daných okolností je skutočne vhodné, aby bol zachovaný doterajší status quo a aby maloletá bola ponechaná v prostredí, v ktorom sa cíti dobre a bezpečne a ku ktorému si vytvorila citový vzťah a to za situácie, že v konaní nebolo dosiaľ ničím osvedčené, že by toto výchovné prostredie (u starej matky) bolo po nejakej stránke v rozpore so záujmami dieťaťa, keď zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 29.7.2013 vyplýva, že stará matka má vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie starostlivosti o mal. K.. Pre túto skutočnosť svedčí aj okolnosť, že maloletá má dostatočne silnú psychologickú väzbu na starú matku a na prostredie u starej matky, ktorej bola už v minulosti zverená do náhradnej osobnej starostlivosti predbežným opatrením č.k. 19 PPOm 1/2013 zo dňa 06.03.2013 a to z dôvodu závislosti matky maloletej na omamných látkach.

Za danej situácie je preto odvolací súd toho názoru, že je vhodné ponechať dieťa v súčasnom výchovnom prostredí a tým boli splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, ktorým bude maloletá dočasne zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, keď toto zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky rešpektuje i požiadavku cit. § 45 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého je potrebné uprednostniť predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, pričom stará matka je jeden z najbližších príbuzných maloletej.

Keďže prvostupňový súd nariadeným predbežným opatrením dočasne ponechal (správne mal zveriť) maloletú v náhradnej osobnej starostlivosti, bolo dôvodným, aby zároveň nariadil rodičom maloletej platiť

na ňu výživné, v zmysle cit. § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. v nevyhnutnej miere. Pojem „nevyhnutná miera“ pritom ale nie je možné automaticky stotožniť s minimálnym výživným v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Za výživné v nevyhnutnej miere je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať také výživné, ktoré umožní uspokojiť všetky základné potreby dieťaťa nevyhnutné pre jeho zdravý vývoj.

V danom prípade bolo preukázané, že maloletá K. má v súčasnosti 4 roky a rodičia maloletej sa v súčasnosti nachádzajú vo výkone trestu resp. vo väzbe. Z dôvodu potreby zabezpečiť maloletej nevyhnutné prostriedky na uspokojovanie jej základných životných potrieb, pri zohľadnení súčasných pomerov oboch rodičov ako aj potrieb maloletého dieťaťa sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o splnení predpokladov pre predbežnú úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu v časti uloženia povinnosti rodičom platiť výživné v nevyhnutnej miere (§ 76 ods.1 písm. a/ O.s.p.) a to s prihliadnutím na skutočnosť, že obaja rodičia sa v súčasnosti nachádzajú v nápravno-výchovnom zariadení a až v konaní vo veci samej je potrebné si zaobstarať dostatočné podklady, z ktorých budú vyplývať odôvodnené potreby oprávneného maloletého dieťaťa, ako aj zárodkové schopnosti a možnosti oboch rodičov.

K odvolacej námietke otca maloletej, že nesúhlasí s určením jeho vyživovacej povinnosti vo vzťahu k mal. K., nakoľko nie je jej biologickým otcom, odvolací súd konštatuje, že v danom prípade súd vychádza z údajov uvedených v rodnom liste maloletej, kde je v súčasnosti ako otec maloletej zapísaný a taktiež z I. zákonnej domnienky zakotvenej v ust. § 90 Zákona o rodine, z ktorej vyplýva, že otcom maloletej je manžel matky.

Na základe uvedeného, preto odvolací súd konštatuje, že ako otec má v zmysle ust. § 28 Zákona o rodine vo vzťahu k maloletej K. všetky svoje rodičovské práva a povinnosti a teda aj vyživovaciu povinnosť, ktorú vo svojom odvolaní namieta. Slovenská právna úprava určovania otcovstva je budovaná na systéme domnienok, ktoré vychádzajú z pravdepodobnosti skutočnosti, ktorý muž dieťa splodil a v zmysle zákona nie je nevyhnutné, aby bol tento muž skutočným biologickým otcom dieťaťa. V danom prípade, ak otec maloletej sa necíti byť jej biologickým otcom je potrebné postupovať v súlade s ust. § 96 Zákona o rodine.

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolací súd napadnuté prvé uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne, avšak s potrebou len jeho formálnej zmeny podľa § 220 O.s.p. vo vzťahu k výrokovej časti o ponechaní maloletej v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky zmenil, keď správne mal súd maloletú dočasne zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky (nie ponechať), pretože maloletá doposiaľ žiadnym súdnym rozhodnutím nebola do náhradnej osobnej starostlivosti zverená a potvrdil v časti určenia predbežného výživného s použitím ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách tohto odvolacieho konania bude v zmysle ust. § 145 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. rozhodnuté pri rozhodovaní o náhrade trov základného konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.